

**ຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ວ່າດ້ວຍ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມ
ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ
(2016-2025)**

DRAFT

ພາກສະເຫນີ

1. ພວກເຮົາ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ລັດຖະບານ) ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ (ຄູ່ຮ່ວມ), ໄດ້ພົບກັນທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ ໃນວັນທີ 27 ພະຈິກ 2015 ດ້ວຍນ້ຳໃຈແຫ່ງຄວາມເປີດກວ້າງ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ກອງປະຊຸມໂຕະມົນລະດັບສູງ ຄັ້ງທີ 12 ໄດ້ຍັງຢືນຜົນສໍາເລັດ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 7 ສິກປີ 2011-2015 ແລະ ກໍານົດມາດຕະການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ສິກປີ 2016-2020. ພວກເຮົາ ເຕົ້າໂຮມກັນໂດຍການເປັນຄູ່ຮ່ວມທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເປີດກວ້າງຫລາຍກວ່າແຕ່ກ່ອນ, ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຮ່ວມກັນ, ເປົ້າໝາຍດຽວກັນ ແລະ ຄໍາໝາຍຫມັ້ນ ທີ່ເດັດດ່ຽວ ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.
2. ພວກເຮົາ ຮັບຮູ້ວ່າ ສປປ ລາວ ແລະ ປະຊາຄົມສາກົນຂອງພວກເຮົາ ຍືນຢູ່ບາດລ້ຽວທີ່ສໍາຄັນໃນ ການພັດທະນາປະເທດຊາດ ແລະ ສາກົນ. ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ ໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະໃຫມ່ ໃນການເປີດ ກວ້າງການເປັນຄູ່ຮ່ວມຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາ ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ຈະໄດ້ລົງເລິກການປົກສາຫາລື ແລະ ການ ຮ່ວມມືຂອງພວກເຮົາ ທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ ທັງມີສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບັນລຸໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາ.
3. ໃນລະດັບຊາດ, ລັດຖະບານ ສືບຕໍ່ພະຍາຍາມສູ້ຊົນເພື່ອຫລຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບປະ ເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDC) ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ສິກປີ 2016-2020. ພວກເຮົາ ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນໜຶ່ງດຽວໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເພື່ອ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໄລຍະຍາວດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງໃສ່ລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ ເຊິ່ງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDGs) ທີ່ ຍັງປະຕິບັດ ບໍ່ທັນສໍາເລັດ.
4. ໃນລະດັບສາກົນ, ວາລະການພັດທະນາທີ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍືນຍົງ (ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນ ຍົງເຖິງປີ 2030 ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ - SDGs) ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາຢູ່ກອງປະຊຸມ ສະມັດຊາໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນເດືອນກັນຍາປີ 2015. ພວກ ເຮົາ ຫວັງວ່າຈະປະຕິບັດເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນຂອບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ຂອງພວກເຮົາ (2016-2020), ຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 10 ປີ (2016-2025) ແລະ ວິໄສທັດແຫ່ງຊາດ ປີ 2030.
5. ພວກເຮົາ ຍັງຮັບຮູ້ວ່າ ໄດ້ມີການຫັນປ່ຽນຈາກປະສິດທິຜົນຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອມາເປັນການຮ່ວມ ມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ການຊ່ວຍເຫລືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ຊ.ກ.ພ) ເຊິ່ງ ເປັນແຫຼ່ງຕົ້ນຕໍຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອການພັດທະນາສາກົນ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການຮ່ວມ ມືເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ຊ.ກ.ພ ຍັງມີບົດບາດສໍາຄັນ ແລະ ຊຸກຍູ້ແຫຼ່ງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສົ່ງເສີມໃຫ້ນໍາໃຊ້ທຶນເພື່ອການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຮ່ວມກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການບຸລິມະສິດ ໂດຍສະເພາະ ຊຸກຍູ້ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ປະເທດ ຈາກທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ, ການຮ່ວມມືແບບໃຕ້- ໃຕ້ ແລະ ສາມຫຼ່ຽມ, ການສົ່ງຄວາມຮູ້ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່

ໄດ້ຕົກລົງກັນ ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງທຶນສໍາຄັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນໄປແລ້ວນັ້ນ. ພ້ອມກັນນີ້, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ໃນນາມທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ໃນລະດັບຊາດ, ຂັ້ນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ໃນວຽກງານການ ພັດທະນາ.

6. ຖະແຫຼງວຽງຈັນສະບັບຕົ້ນຂອງພວກເຮົາ ທີ່ໄດ້ຮັບການລົງນາມໃນເດືອນພະຈິກປີ 2006 ຢູ່ ກອງປະຊຸມໂຕະມິນລະດັບສູງ ຄັ້ງທີ 9 ໄດ້ເປັນພື້ນຖານອັນດີໃຫ້ພວກເຮົາ ໃນການເປັນຄູ່ຮ່ວມຂອງພວກ ເຮົາ ໃນຫຼັກການຕົ້ນຕໍກ່ຽວກັບການປະສານງານການຊ່ວຍເຫຼືອ. ພວກເຮົາ ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນ ຫລາຍໆຂົງເຂດຂອງການຮ່ວມມື. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ ຍັງມີຫຼາຍຂົງເຂດທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ເພື່ອບັນລຸ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານພັດທະນາທີ່ຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດ, ຮັບປະກັນການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກການເປັນ ປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ, ດໍາເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຮັບປະກັນໜາຄຸນຂອງການພັດທະນາ. ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງໄດ້ກໍານົດໃຫ້ມີການປັບປຸງຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນສະບັບຕົ້ນ ພາຍໃຕ້ຂອບການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອໃຫ້ແທດເຫມາະ ກັບສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງ ສປປ ລາວ.

7. ພວກເຮົາ ຮັບຮູ້ບົດບາດສໍາຄັນຂອງ ກອງເລຂາຂອງແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດຂອງຖະແຫຼງການ ວຽງຈັນ ໃນການຕິຕາມ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ວ່າດ້ວຍປະສິດທິຜົນ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ. ນັບແຕ່ປີ 2006 ເປັນຕົ້ນມາ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກກອງເລຂາຂອງແຜນດໍາເນີນ ງານແຫ່ງຊາດຂອງຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ດັ່ງນີ້: ການສໍາຫຼວດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການ ປາຣີ ປີ 2008, ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ວ່າດ້ວຍປະສິດທິຜົນຂອງການ ຊ່ວຍເຫຼືອ ປີ 2008, ການສໍາຫຼວດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການປາຣີ ປີ 2011, ການສໍາ ຫຼວດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ວ່າດ້ວຍປະສິດທິຜົນຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ປີ 2014 ແລະ ການທົບທວນແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດຂອງຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ປີ 2015.

ຖະແຫຼງການວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການເປັນຄູ່ຮ່ວມ

8. ຖະແຫຼງການນີ້ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນບົນຈິດໃຈຂອງການເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາ. ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອເສີມ ຂະຫຍາຍການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ, ເພີ່ມທະວີການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງປັດໃຈດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາ ກອນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ.

9. ຖະແຫຼງການນີ້ ແມ່ນການຮັບຮູ້ຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ໃນການເສີມ ຂະຫຍາຍການເປັນຄູ່ຮ່ວມເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນຢູ່ ສປປ ລາວ. ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງມືຜູກມັດ ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ຖະແຫຼງການນີ້ແມ່ນການຮັບຮູ້ຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ເພື່ອ ຍົກສູງການເປັນຄູ່ຮ່ວມເພື່ອໜາຄຸນຂອງການພັດທະນາ. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຮ່ວມກັນກະກຽມ ສ້າງແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ. ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ຈະ

ກຳນົດໜ້າວຽກທີ່ມີຂອບເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊິ່ງຈະມີການທົບທວນ ແລະ ລາຍງານ ປະຈຳປີ. ພວກເຮົາ ຈະສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ.

1. ຄວາມເປັນເຈົ້າການ

10. ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການນຳພາທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາອັນສູງສົ່ງຂອງລັດຖະບານຕໍ່ການ ພັດທະນາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການລາຍງານຜົນສຳເລັດຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ມີຂະບວນການປົກສາຫາລືແບບເປີດ ກ້ວາງ, ລະອຽດ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ທັດສະນະ ຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບຕ່າງໆ.

11. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະສະໜັບສະໜູນການນຳພາຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຮັດແໜ້ນນະໂຍບາຍ, ການເປັນຄູ່ ຮ່ວມ ດ້ານແຜນງານ ແລະ ການປະຕິບັດ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດທີ່ເໝາະສົມຂອງແຕ່ລະ ຂະແໜງການ. ເພື່ອບັນລຸຜົນສຳເລັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສຸມຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ ເນື່ອງ ເພື່ອຮັດແໜ້ນກົນໄກການປົກສາຫາລື, ເຕັກນິກໃນການວິໄຈ ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຂອງວາລະການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ພາຍໃຕ້ໜ່ວຍງານຂະແໜງການ. ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມ ພະຍາຍາມ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ຂອງບັນດາກະຊວງຂະແໜງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ໃນການ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອປະຕິບັດຕາມຫຼັກການວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຖະແຫຼງການນີ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຍັງພົວພັນເຖິງການເຊື່ອມໂຍງແຜນງານຕ່າງໆຂອງຂະແໜ ງການ ເຂົ້າກັບແຜນບຸລິມະສິດແຫ່ງຊາດ.

12. ລັດຖະບານ ຈະເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດທີ່ໄດ້ປັບປຸງແລ້ວ. ນອກຈາກນີ້, ລັດຖະບານຈະສຸມທຸກຄວາມພະຍາຍາມໃນການຜັນ ຂະຫຍາຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ເປັນບັນດາແຜນງານບຸລິມະສິດ ທີ່ເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ ພາຍໃຕ້ຂອບລາຍຈ່າຍໄລຍະກາງ ແລະ ບັນດາແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານປະ ຈຳປີ.

13. ລັດຖະບານ ຈະສືບຕໍ່ເຊື່ອມສານ ຊ.ກ.ພ ເຂົ້າໃນຂອບການວາງແຜນ ແລະ ງົບປະມານ ໄປຄຽງ ຄູ່ກັນກັບການລົງທຶນພາຍໃນຂອງລັດ ໃນບັນດາແຜນງານການພັດທະນາຕົ້ນຕໍ. ລັດຖະບານ ໃຫ້ຄຳໝັ້ນ ສັນຍາ ວ່າຈະປັບປຸງວຽກງານງົບປະມານໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ຮັບປະກັນການຈັດສັນການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າໃນ ແຜນງົບປະມານຂອງລັດໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະ ນາ ໃນການນຳໃຊ້ລະບົບແຫ່ງຊາດ. ໂດຍສະເພາະ ລັດຖະບານ ຈະສືບຕໍ່ ນຳພາໃນການ ປະສານງານ, ຕິດຕາມ, ວິໄຈ ແລະ ລາຍງານ ດ້ານການເງິນເພື່ອການພັດທະນາ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ ໂດຍມີການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຮັດແໜ້ນ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ, ມີການປົກສາຫາລື ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະສັນກັນ.

14. ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມ, ລັດຖະບານ ຈະນຳພາໃນການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານຂີດຄວາມສາມາດໃນລະດັບຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງການບໍລິການໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ໂດຍສະເພາະ ລັດຖະບານ ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ວ່າຈະປັບປຸງເປົ້າໝາຍການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຜົນຂະຫຍາຍໃຫ້ເປັນບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຕ່າງໆ ພ້ອມທັງເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຮອບດ້ານໃນ ໄລຍະຍາວ.

2. ຄວາມສອດຄ່ອງ

15. ພວກເຮົາ ຈະສານຕໍ່ບັນດາເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ວ່າ ດ້ວຍປະສິດທິຜົນຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ (2006) ທີ່ຈະນຳໃຊ້ລະບົບແຫ່ງຊາດສຳລັບການຮ່ວມມືເພື່ອການ ພັດທະນາ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດໃນການຄຸ້ມຄອງບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ. ຈະເຮັດໄດ້ ແນວນີ້, ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຮ່ວມກັນ ສ້າງເຄື່ອງມືວິເຄາະຕ່າງໆທີ່ເຫັນພ້ອມກັນທັງສອງຝ່າຍ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອແນ່ໃສ່ໃຫ້ມີການນຳ ໃຊ້ລະບົບແຫ່ງຊາດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນໄລຍະກາງ ບົນພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນດ້ານງົບປະມານແຫ່ງຊາດທີ່ມີ ຄວາມໂປ່ງໃສ ເຊິ່ງຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຂີດຄວາມສາມາດຂອງລະບົບ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນຂອງໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຢູ່ໃນບັນດາກະຊວງຂະແໜງ ການ. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມຈະພະຍາຍາມຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ມີໂຄງສ້າງ ແລະ ຂະບວນການທີ່ຊ້ຳຊ້ອນກັນ ເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

16. ຖ້າວ່າຄູ່ຮ່ວມໃດບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບແຫ່ງຊາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງເຫດຜົນໃຫ້ລັດຖະບານ ເພື່ອ ປຶກສາຫາລື ທາງອອກທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳໃຊ້ລະບົບແຫ່ງຊາດ ລວມທັງຄວາມຈຳເປັນຕ່າງໆເພື່ອປັບປຸງ ລະບົບດັ່ງກ່າວ.

17. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ກັບບຸລິມະສິດການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບການ ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອການພັດທະນາທີ່ກົມກຽວກັນຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ, ເປັນລະບົບ, ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂປ່ງໃສ, ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຖານຂອງອົງການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດເພື່ອການ ພັດທະນາຂອງບັນດາປະເທດຜູ້ຫຼິ້ນ (OECD-DAC) ແລະ ຂໍ້ລິເລີ່ມດ້ານຄວາມໂປ່ງໃສຂອງການ ຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນ (IATI) ແລະ ອື່ນໆ.

18. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາ ໃນຕໍ່ໜ້າ ໂດຍຜ່ານກົນໄກ ແລະ ຂະບວນການປຶກສາຫາລືຂອງໜ່ວຍງານຂະແໜງການ ເພື່ອໃຫ້ຄຳໝັ້ນ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຊັດເຈນ ພາຍໃຕ້ຂອບລາຍຈ່າຍໄລຍະກາງຂອງ ລັດຖະບານ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມນຳໃຊ້ລະບົບແຫ່ງຊາດ ລັດຖະບານ ຈະເລັ່ງລັດສູນທຸກ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການເງິນເພື່ອການ ພັດທະນາ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຫັນເວລາ. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງ ມື ໃນການຄຸ້ມຄອງການເງິນແຫ່ງລັດໃຫ້ເປັນປົກກະຕິຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການປັບປຸງລາຍຈ່າຍແຫ່ງລັດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານການເງິນ (PEFA) ແລະ ຈະສືບຕໍ່ປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຫັນເວລາ.

19. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຮັບຮູ້ຄວາມສໍາຄັນຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນຂະບວນການປົກສາຫາລື. ໃນນີ້ ລັດຖະບານ ຈະຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ ລະຫວ່າງ ຂະບວນການສ້າງແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດປະຈຳປີ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດ, ຕາມພາວະວິໄສ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ ຕາມແຜນພັດທະນາຂອງຂະ ແໜງການ.

3. ຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມງ່າຍດາຍ

20. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຮ່ວມກັນດໍາເນີນການວາງແຜນ, ທົບທວນ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປະສິດທິຜົນຂອງການພັດທະນາທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການບັນລຸລາຍະການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ໂດຍອີງໃສ່ກົນໄກທົບທວນຮ່ວມກັນຂອງບັນດາປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມຕ່າງໆ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຫລັກການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ (ການວ່າຈ້າງ, ການປະເມີນຜົນການເຮັດວຽກ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ພະນັກງານ) ມີຄວາມກົມກຽວກັນ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ, ລະບຽບຂັ້ນຕອນ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ.

21. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການນໍາໃຊ້ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແບບເປັນແຜນງານ (PBAs) ໃຫ້ຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາ ແລະ ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງໃກ້ຊິດເພື່ອກໍານົດວ່າ ທ່າແຮງໄດ້ປຽບຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ຈະສາມາດປະກອບສ່ວນໄດ້ດີທີ່ສຸດ ເຂົ້າໃນການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ແລະ ການສ້າງໜ້າຜົນຂອງການພັດທະນາ ໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ແຂວງ. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະສ້າງແຜນທີ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ທ່າແຮງ ຫຼື ຂໍ້ໄດ້ປຽບຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ ຢູ່ໃນລະດັບຊາດ, ຂັ້ນຂະແໜງການ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍຜ່ານການປົກສາຫາລືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ສອດຄ່ອງກັບບູລິມະສິດແຫ່ງຊາດ.

22. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຊອກຫາຊ່ອງທາງເພື່ອກໍານົດລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານຕ່າງໆ ທີ່ແທດເໝາະຂອງຕົນ ດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ເປັນເອກະພາບກັນໃນການວາງແຜນ, ການອອກແບບ, ການໃຫ້ທຶນ, ການໃຊ້ຈ່າຍ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບບັນດາກິດຈະກຳ ແລະ ການໄຫຼວຽນດ້ານການເງິນເພື່ອການພັດທະນາຂອງຄູ່ຮ່ວມ. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະສືບຕໍ່ພະຍາຍາມມອບສິດໃນການຕັດສິນໃຈດ້ານການເງິນ, ການປະກອບພະນັກງານ, ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໃນການອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການພັດທະນາ. ພ້ອມກັນນີ້, ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະພະຍາຍາມນໍາໃຊ້ ລະບຽບຫຼັກການໃນການຈ່າຍເງິນເບ້ຍລ້ຽງ ແລະ ເງິນເດືອນສໍາລັບພະນັກງານໂຄງການທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບົບແຫ່ງຊາດ ຍົກເລີກການຂຶ້ນເງິນເດືອນ ດັ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາ.

4. ເປີດກວ້າງການເປັນຄູ່ຮ່ວມເພື່ອໜ້າຜົນຂອງການພັດທະນາ

23. ພວກເຮົາ ຈະເສີມຂະຫຍາຍຈຸດສຸມຂອງການເປັນຄູ່ຮ່ວມຢ່າງເປີດກວ້າງເພື່ອໜ້າຜົນຂອງການພັດທະນາ. ປະຈຸບັນ, ພວກເຮົາ ກຳລັງສ້າງຂະບວນການພັດທະນາທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ ຊຶ່ງ

ວ່າ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ກໍ່ໄດ້ປະສານສົມທົບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ບົນພື້ນຖານຂອງການມີເປົ້າໝາຍ ແລະ ຫຼັກການອັນດຽວກັນ. ບົນພື້ນຖານດຽວກັນນີ້, ພວກເຮົາ ຍິນດີສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມປະເທດກຳລັງພັດທະນາດ້ວຍກັນ ໃນຂອບການຮ່ວມມືແບບໃຕ້-ໃຕ້, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອື່ນໆ ໃນຂະບວນການສົນທະນາປົກສາຫາລືທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.

24. ໃນລະບົບສະຖາບັນຂອງລັດຖະບານ, ບົດບາດຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາບັນດາຂະບວນການພັດທະນາ, ການເປັນຕົວແທນໃນສະພາ ແລະ ການສ້າງກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ສະໜອງຊັບພະຍາກອນທີ່ພຽງພໍ ແລະ ກຳນົດແຜນປະຕິບັດງານທີ່ແທດເໝາະ.

25. ລັດຖະບານ ຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີຄວາມທ້າວຫັນ ໃນການນຳພາຂະບວນການພັດທະນາ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການໃຫ້ບໍລິການດີຂຶ້ນ, ປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການມີຄວາມຮັບຮັບຜິດຊອບ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

26. ການປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນຂອງບັນດາປະເທດຜູ້ໃຫ້ທຶນໃໝ່ ຕໍ່ການເປັນຄູ່ຮ່ວມເພື່ອການພັດທະນາ ແມ່ນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈາກບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ, ພວກເຮົາ ຈະພະຍາຍາມປະສານສົມທົບກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມດັ່ງກ່າວ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການບັນລຸເປົ້າ ໝາຍແຫ່ງຊາດດ້ານການພັດທະນາ ລວມທັງການໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາດ້ານກົດຈະກຳເພື່ອສະໜັບສະໜູນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ວຽກງານການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຕະຫຼອດຮອດ ຄຳໝັ້ນສັນຍາດ້ານໂຄງສ້າງ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານ ເຊັ່ນ ຂະບວນການໂຕະມິນ ແລະ ໜ່ວຍງານຂະແໜງການເພື່ອປົກສາຫາລືກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີການສະໜັບສະໜູນ ໃນການແນະນຳ ແລະ ປັບປຸງກົດຈະກຳການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການໄຫຼວຽນດ້ານການເງິນຂອງທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການຖ່າຍໂອນຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຄິດລິເລີ່ມກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືແບບໃຕ້-ໃຕ້ ແລະ ແບບສາມຫຼ່ຽມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.

27. ລັດຖະບານ ຈະສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ສະແຫວງຫາຜົນກຳໄລພາຍໃນ ກໍ່ຄືອົງການມູນນິທິຊ່ວຍເຫຼືອ, ກອງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ຄັງປັນຍາ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ເພື່ອດຳເນີນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາ. ຄູ່ຮ່ວມເຫຼົ່ານີ້ ເຮັດໃຫ້ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາ ກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນດ້ານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ການຮຽນຮູ້, ປະກອບສ່ວນໃນການປົກສາຫາລືດ້ານນະໂຍບາຍ ດ້ວຍວິທີການຄຳນຶງເຖິງສິດທິຕ່າງໆ ແລະ ຊ່ວຍສ້າງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມດ້ານການພັດທະນາ ຕະຫຼອດຮອດການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິດເຊິ່ງ, ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ພະຍາຍາມອອກໄປໃຫ້ບໍລິການດ້ານຕ່າງໆແກ່ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດ. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຊຸກຍູ້ອົງການເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງປະຕິບັດ ທີ່ຮັດແຫນ້ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃນການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການ ແລະ ຂອບວຽກແຫ່ງຊາດ ແລະ ສາກົນ.

28. ເພື່ອຮັດແທ້ນການເປັນຄູ່ຮ່ວມເພື່ອໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາ, ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຮ່ວມກັນປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງທີ່ເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນໃຫ້ໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາ ມີຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດພິສູດໄດ້. ຈະເຮັດໄດ້ຄືແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດາລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ຂັ້ນຕອນວິທີການ ດ້ານສະຖິຕິ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຂອງ ສປປ ລາວ. ໂດຍສະເພາະ ລັດຖະບານ ຈະສ້າງຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົນໄກຮູບແບບຕ່າງໆ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືອັນດຽວກັນ ໃນການປະເມີນຜົນການເຮັດດວງກ ຕາມຈຳນວນຕົວຊີ້ວັດທີ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຕາມເປົ້າໝາຍບຸລິມະສິດດ້ານການພັດທະນາຂອງປະເທດ. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ຂອບວຽກ ອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

29. ອີງຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານໃນການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາ, ຈະຕ້ອງມີລະບົບສະເພາະໃນການຕິດຕາມຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມທາງເພດ ແລະ ຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນລະດັບພາກພື້ນ. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຮ່ວມກັນສຸມທຸກຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເລັ່ງລັດເກັບກຳ, ວິເຄາະ, ລາຍງານ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ວິທີການໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ກົມກຽວກັນ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈທີ່ດີດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການລົງທຶນ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ກໍ່ຄື ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເປັນທຳ ຈາກການນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ. ຄາດໝາຍ ສຳລັບຄວາມເທົ່າທຽມທາງເພດ ແລະ ການໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ແມ່ຍິງ ລວມທັງເປົ້າໝາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຈະໄດ້ຖືກເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນກົນໄກຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ບົນພື້ນຖານຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.

30. ພາຍໃຕ້ຂອບວຽກຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ລັດຖະບານ ຈະປັບປຸງກົນໄກ ແລະ ວິທີການ ໃນການຄຸ້ມຄອງການເງິນທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ການຄຸ້ມຄອງໄພທຳມະຊາດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ເປີດກວ້າງ ໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້. ຄູ່ຮ່ວມ ຈະສືບຕໍ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການວາງແຜນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນສຳຄັນຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານທຶນຮອນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມຢ່າງໂປ່ງໃສ ໂດຍຜ່ານການສ້າງໃຫ້ມີລະບົບແຫ່ງຊາດ. ໂດຍສະເພາະ, ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງຄູ່ຮ່ວມ, ລັດຖະບານ ຈະນຳພາໃນການປັບປຸງການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດລວມທັງຄວາມຕ້ອງການໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ດ້ານວິຊາການ ແລະ ນະໂຍບາຍ ເພື່ອວິເຄາະຜົນກະທົບ ດ້ານສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະຊ່ວຍໃນການບັງຄັບໃຊ້ລະບຽບກົດໝາຍ.

5. ຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ

31. ພວກເຮົາ ຮັບຮູ້ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຫຼັກການຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນລະດັບຊາດ ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການວຽງຈັນ ວ່າດ້ວຍປະສິດທິຜົນຂອງການ

ຊ່ວຍເຫລືອ. ການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສືບຕໍ່ສ້າງຜົນສໍາເລັດໃນຂົງເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຮ່ວມກັນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ.

32. ລັດຖະບານ ຈະສ້າງງົບປະມານແຫ່ງຊາດທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ ເຊິ່ງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ສາມາດຫັນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ລັດຖະບານ ຈະສະໜອງບົດລາຍງານການ ເງິນທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ພັດທະນາ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການປະເມີນໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາ.

33. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຮ່ວມກັນດໍາເນີນການທົບທວນປະຈໍາປີ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍຂອງການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຫມາກຜົນ ຂອງການພັດທະນາທີ່ດີຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານກົນໄກພາຍໃນປະເທດທີ່ມີຢູ່ ແລະ ມີລັກສະນະພາວະວິໄສຫຼາຍຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈະຮ່ວມກັນສ້າງແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ແລະ ກໍານົດບັນດາຕົວຊີ້ວັດ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ. ຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂອບການຕິດຕາມການເປັນຄູ່ຮ່ວມຂອງສາກົນ ແມ່ນຈະຖືກນໍາມາຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ແທດເໝາະກັບ ສະພາບຂອງ ສປປ ລາວ, ລວມທັງຄາດໝາຍທີ່ມີໄລຍະເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຊັດເຈນ ເຊິ່ງຕົວຊີ້ ວັດຕ່າງໆທີ່ຈະເອົາເຂົ້າໃນແຜນດໍາເນີນງານນັ້ນ ຈະມີຂອບວຽກສໍາລັບການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າທັງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ.

34. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະນໍາໃຊ້ຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການບັນທຶກຄວາມຄືບໜ້າຂອງ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດຫມາຍຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ສໍາລັບແຕ່ລະຂະແໜງການ, ພ້ອມກັບເປີດກວ້າງການ ປະເມີນການປະກອບສ່ວນຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງລະດັບຄາດໝາຍເຫລົ່ານີ້, ລວມ ທັງບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແລະ ບາດກ້າວຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອປັບປຸງຜົນການປະຕິບັດ ງານໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ.

35. ຕໍ່ກັບປະເດັນນີ້, ພວກເຮົາ ຈະເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການສະໜອງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວ ກັບການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນອື່ນໆສໍາລັບການພັດທະນາ. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືເພື່ອການ ພັດທະນາ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນເພື່ອການພັດທະນາ ແກ່ ສປປ ລາວ ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ. ງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການລາຍງານ ກ່ຽວກັບຄຸ້ມຄອງການລິຫານງົບປະມານການເງິນ ແຫ່ງຊາດ ລວມທັງການຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາທີ່ອນຢູ່ໃນງົບປະມານແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ຖືກ ຈັດສັນໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການພັດທະນາ ເຊິ່ງກໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ກັບ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ ສໍາລັບທຶນຮອນ ແລະ ຜົນຂອງການນໍາໃຊ້ທຶນຮອນດັ່ງກ່າວ.

6. ການລະດົມທຶນພາຍໃນ

36. ການປະສົມປະສານກັນ ຂອງການປົກຄອງທີ່ດີ, ການເພີ່ມປະສິດທິຜົນ ແລະ ການລະດົມລາຍ ຮັບເພີ່ມຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນໂດຍກົງເພື່ອການ

ພັດທະນາໄລຍະຍາວ. ແຫລ່ງທຶນຂອງລັດຖະບານແມ່ນມີຄວມສໍາຄັນ ໃນການຊຸກຍູ້ ການນໍາໃຊ້ທຶນ ເອກະຊົນ ສໍາລັບການລົງທຶນໃນການບໍລິການຂອງພາກລັດ, ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ, ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານ ເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

37. ຕໍ່ບັນຫານີ້ ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມ, ລັດຖະບານ ຈະຫາວິທີທາງເພື່ອ:

- 1) ເພີ່ມການລະດົມທຶນພາຍໃນຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການ ພັດທະນາ;
- 2) ຮັບປະກັນ ທຶນສົມທົບຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ໂຄງການພັດທະນາທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ໃຫ້ມີຄວາມສົມດູນ, ພ້ອມກັນນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນງົບປະ ມານແຫ່ງຊາດເພີ່ມຂຶ້ນ ສໍາລັບການເຮັດວຽກເກີນເວລາ ແລະ ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການ ບໍລິການດ້ານສັງຄົມທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ໄດ້ ຕາມຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
- 3) ປັບປຸງລະບົບການເກັບພາສີ ໂດຍການຂະຫຍາຍຖານເກັບພາສີໃຫ້ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ ແລະ ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບການເກັບພາສີ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ ເກັບພາສີ ໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
- 4) ຮັດແຫນ້ນມາດຕະການ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫລວງ, ການລົບຫລີກການເກັບພາສີ ແລະ ການໄຫລອອກຂອງເງິນທີ່ຜິດກົດຫມາຍ ເຊິ່ງກົດຫນ່ວງການເກັບເງິນພາຍໃນຂອງລັດ;
- 5) ຮັດແຫນ້ນ ແລະ ພັດທະນາຂະແໜງການເງິນພາຍໃນຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ;
- 6) ສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມດ້ານການຄ້າສາກົນທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ແລະ ມີຄວາມເປັນທໍາຫລາຍຍິ່ງ ຂຶ້ນ ເຊິ່ງປະກອບສ່ວນຢ່າງຊັດເຈນເຂົ້າໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

7. ການຮ່ວມມືໃຕ້-ໃຕ້, ການຮ່ວມມືສາມຫລ່ຽມ ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້

38. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຮັບຮູ້ວ່າ ຫລາຍປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຮ່ວມມືໃຕ້-ໃຕ້ ເປັນທັງຜູ້ ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຮັບທຶນຮອນ ແລະ ຊ່ຽວຊານ ໃນເວລາດຽວກັນ ແລະ ອັນນີ້ ກໍ່ຄວນເສີມຂະຫຍາຍ ການຮ່ວມມືໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍ ເຫລືອຈາກປະເທດອື່ນໆ. ພວກເຮົາ ຈະຮັດແຫນ້ນການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ບົດຮຽນເຊິ່ງກັນແລະ ກັນ ດ້ວຍຫລາຍຮູບການເຊັ່ນ:

- 1) ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບຂອງການຮ່ວມມືໃຕ້-ໃຕ້ ແລະ ວິທີທາງ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການເສີມຂະຫຍາຍຜົນສະທ້ອນຂອງມັນຕໍ່ການພັດທະນາ;
- 2) ການພັດທະນາ ແລະ ການຂະຫຍາຍຂໍ້ລິເລີ່ມການຮ່ວມມືສາມຫລ່ຽມ ທັງໃນລະດັບຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ໂຄງການ;

- 3) ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາເຄື່ອນຍ້າຍຕ່າງໆ ສໍາລັບການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ການຮຽນຮູ້ນຳກັນ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກອບການຮ່ວມມືໃຕ້-ໃຕ້ ເຊິ່ງເປັນວິທີອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງຄວາມຮູ້ທີ່ສໍາຄັນ;
- 4) ເພີ່ມທະວີຄວາມຮູ້ສັງລວມຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຢູ່ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ສໍາລັບກົນໄກອໍານວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາ, ການຖ່າຍທອດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສະອາດ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດແກ່ ສປປ ລາວ;
- 5) ສ້າງເງື່ອນໄຫ້ຄູ່ຮ່ວມມືໃຕ້-ໃຕ້ ເຂົ້າສູ່ໂຄງສ້າງການປະສານງານ ເຊັ່ນກົນໄກຂະບວນການໂຕະມິນ ແລະ ຂະແໜງການ.

8. ທຸລະກິດ ເປັນຄູ່ຮ່ວມໃນການພັດທະນາ

39. ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຮັບຮູ້ວ່າ ບັນດາບໍລິສັດເອກະຊົນ ມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະປ່ຽນແປງວິທີດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ດ້ວຍການຈັດສັນທຶນໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງຢູ່ຂຶ້ນ. ມີຫລາຍຢ່າງ ກໍສາມາດເຮັດໄດ້ ຢູ່ລາວ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດທີ່ສໍາຄັນຂອງພວກເຮົາ ມີການປະກອບສ່ວນທີ່ສໍາຄັນເຂົ້າໃນການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍຜ່ານ ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ມີການສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ອາຊີບທີ່ດີ, ການປະກອບການ, ສະມັດຕະພາບ ແລະ ການປະດິດສ້າງ, ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການສໍາລັບຫມົດທຸກຄົນ. ບົນຈິດໃຈດັ່ງກ່າວ, ພວກເຮົາ ເນັ້ນໜັກຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງ ໃນການສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ເອື້ອອໍານວຍດ້ານການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ ສໍາລັບວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຈຸລະພາກ ທີ່ຊ່ວຍຊຸກຍູ້ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ຂອບລະບຽບກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ.

40. ພວກເຮົາ ຊົມເຊີຍ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຫຼັກການ ເຊັ່ນ: ການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ, ການຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ. ລັດຖະບານ ຈະສືບຕໍ່ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ການຄ້າການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຊິ່ງເປັນປັດໃຈສໍາຄັນກ້າວໄປສູ່ຄວາມສໍາເລັດຂອງພາກເອກະຊົນໃນໄລຍະຍາວ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ພ້ອມກັນນີ້, ລັດຖະບານ ຈະຈັດສັນບຸລິມະສິດເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ທຶນຮອນໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ທັງນີ້ກໍເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດການຄ້າໃນລະດັບສາກົນ.

41. ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ລັດຖະບານ ຈະພະຍາຍາມສ້າງວິທີການ ແລະ ເວທີ ທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການເປີດກ້ອງການປົກສາຫາລື ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງຂອງຫລາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບບັນຫາກວມລວມຂອງການເປັນຄູ່ຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກົນໄກດ້ານການເງິນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ກໍສາມາດແບ່ງປັນຄວາມສ່ຽງດ້ານການລົງທຶນຢ່າງເໝາະສົມ ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍສ້າງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ລັດຖະບານ ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການບັງຄັບໃຊ້ລັດແຫ່ງກົດໝາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດຕ່າງໆ.

42. ໂດຍສະເພາະ, ລັດຖະບານ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບັນດາ ສະມາຄົມທຸລະກິດ, ກຳມະບານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ເພື່ອປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມດ້ານກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອການພັດທະນາ ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ດີ ສຳລັບການພັດທະນາພາກເອກະຊົນ, ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ໃຫ້ການພິຈາລະນາເປັນພິເສດຕໍ່ເງື່ອນໄຂລະດັບປະເທດ ແລະ ຂົງເຂດລວມທັງເພີ່ມທະວີ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ແລະ ແນວຄິດລິເລີ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສາກົນ.

43. ພວກເຮົາ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຫຼັກການກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຮ່ວມກັນ ໃນຮູບແບບຂອງພາກທຸລະກິດທີ່ມີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມດ້ວຍຕົວເອງ ເຊິ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຮ່ວມກັນນີ້ ຈະເປັນກົນໄກການສະໝັກໃຈອັນໜຶ່ງ ທີ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດມີການຕິດຕາມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຫຼັກຈັນຍາບັນ ແລະ ແນວທາງປະຕິບັດ ຂອງຊາດ ແລະ ສາກົນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

III. ທິດທາງແຜນການໃນຕໍ່ໜ້າ

44. ເພີ່ມທະວີກຳລັງແຮງສັງລວມ, ການສ້າງຜົນປະໂຫຍດຈາກທ່າແຮງ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ການເພິ່ງພາອາໃສການປະສານສົມທົບກັນ ຂອງແຫລ່ງເງິນທຶນ ທັງຫມົດແມ່ນຜົນສຳເລັດແບບຄົບຊຸດຂອງການເປັນຄູ່ຮ່ວມເພື່ອການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ວິທີທາງ ແລະ ລະດັບຂອບເຂດທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອມສານຂອບນະໂຍບາຍ ແລະ ການສະໜອງ ທຶນຮອນ ເພື່ອບັນລຸການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນເປັນບັນຫາໃຈກາງ ໃນການຂັບເຄື່ອນວາລະລວມຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ໄປຂ້າງໜ້າ.

45. ພວກເຮົາ ຈະສືບຕໍ່ລົງທຶນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນວິທີການເປັນຄູ່ຮ່ວມຂອງພວກເຮົາ ແລະ ການປຶກສາຫາລືທີ່ດີ ເຊິ່ງສາມາດເປັນເອກະພາບກັນ ກ່ຽວກັບຫລັກການ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2030, ຊຶ່ງຜູ້ນຳຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ທີ່ນະຄອນຫລວງ ນິວຍອກ ໃນເດືອນ ກັນຍາ 2015.

46. ຄະນະສະເພາະກິດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຈະຮັບຜິດຊອບກະກຽມແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງຈະມີການທົບທວນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງ ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນວັນທີ 30 ກັນຍາ 2016 ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ເພື່ອທົບທວນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ຮັບຮອງເອົາ ແລະ ດຳເນີນການຕິດຕາມ ໃນປີຕໍ່ໆໄປ.

IV. ການລົງນາມ

ລົງນາມໃນກອງປະຊຸມໂຕະມົນລະດັບສູງ ຄັ້ງທີ 12, ວັນທີ 27 ພະຈິກ 2015, ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງ
ຈັນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ຕາງຫນ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຕາງຫນ້າຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

DRAFT